

[Udenrigsministeren.]

unionsproblemerne under forudsætning af, at der på forhånd er en vis udsigt til, at vi kan opnå rimelig balance mellem de forskellige interesser, bl. a. derigennem, at spørgsmålet om et egentligt fælles nordisk marked for landbrugsvarer inddrages i undersøgelserne. Dette har man især fra norsk og finsk side hidtil ikke ment at kunne acceptere. Resultatet er derfor blevet, at regeringerne har besluttet at lægge problemerne inklusive de danske synspunkter frem for Nordisk Råd uden at tage stilling til dem. Vi håber, at debatten i Nordisk Råd vil vise, om der er parlamentarisk basis for et ændret standpunkt til toldunionstanken, herunder især til landbrugsproblemerne, eller om sær-interesserne fortsat er for store.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.

Mødet udsat kl. 11⁵⁶.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Peter Nielsen): Det er med lange mellemrum — måske også for lange — vi i folketinget drøfter udenrigspolitik. Måske skyldes det, at vort forhold til andre lande ligger i fredelige og venskabelige rammer. Vi har intet krav over for andre nationer, ligesom de ej heller har det over for os. Der er også et meget stort flertal her i tinget ligesom ude i befolkningen for vor udenrigspolitik, så derfor kan den ikke give anledning til større uenighed eller diskussion. Det betyder dog ikke, at folketinget ikke hyppigere burde drøfte vort lands stilling til den øvrige verden, og der er kun grund til at takke udenrigsministeren for den fyldige og gode redegørelse, han i dag har givet tinget som oplæg til en sådan debat.

Danmarks målsætning er jo klar. Vi ønsker at leve i fredelig sameksistens med den øvrige verden og ønsker at placere Danmark således, at vi kan handle så frit

med alle andre lande som vel muligt. Vi er et lille råstoffattigt land, der måske mere end andre er afhængige af og derfor interesseret i en så fri samhandel som vel muligt. Derfor må vi se med nogen bekymring på de vilkår, samhandelen har fået i Europa. Vi var bekymrede over, at Europa delte sig i to handelsblokke, og havde helst set i hvert fald denne del af verden som et absolut frit marked. Det må derfor fortsat være Danmarks opgave at medvirke hertil. Men foreløbig må vi stille os agtpågivende afventende.

Vi må håbe, at forholdene i fællesmarkedet snart bliver afklaret og helst på en sådan måde, at der kan optages forhandlinger om en sammenslutning med EFTA eller en eller anden form for forbindelse mellem de to markedsdannelse. Vi må bruge tiden til at styrke EFTA og få helet de skår, der også her er slået. Vi bør vel heller ikke anse EFTA for noget mindre-værdigt i forhold til fællesmarkedet. Med en enkelt undtagelse består dog EFTA af rige, konsoliderede stater med høj kultur og rodfæstede demokratier. Det er ikke de fattige lande, der behøver at stå med hatten i hånden over for fællesmarkedet, når f. eks. Danmark køber mere i Vesttyskland end dette land hos os, mens England vel er et af de få lande, over for hvem vi har overskud på handelsbalancen. Vi har som medlem af EFTA øget vor eksport væsentligt, så der er ingen grund for Danmark til at handle i nogen form for panik. Vi må, omend med nogen utålmodighed, afvente, hvordan de europæiske handelsforhold måtte udvikle sig, og selvfølgelig deltage i de bestræbelser, der måtte blive gjort for at skabe så frie handelsforhold som vel muligt. Der er vel også stort set enighed her i landet om denne linje.

Men udenrigspolitik er jo ikke alene et spørgsmål om fællesmarked, EFTA og Kennedyrunde, det er vel i lige så høj grad, ja, måske i højere grad, et spørgsmål om at fremme den fredelige sameksistens. Direkte problemer for Danmark har vi jo heldigvis ikke. Vi er vellidt af andre nationer, og til vore nabolande står vi i et stærkt venskabeligt forhold. Andre lande har intet krav over for os, så sådan set kunne vi blot hygge os i smug, selv om hele verden ville brænde omkring os. Men vi er jo dog